

Fortellingene

om

ELLEN G. WHITE

21. En annen dag.

Henvisninger: His Messenger, s. 51-53, Sister White, s. 34-37, Stories of Little Ellen and the Message, s. 66-73, Teacher's Guide for the Bible Grades 1 and 2, s. 240-242, Pioneer Stories, s. 179-186.

Tekst for dagen: 1. Peter 3, 15.

1.scene: Er ikke søndag sabbaten?

Når den lille byen Washington i New Hampshire, hadde noen gårdbrukere bygget en liten kirke og en skole ute i skogen. De hadde hørt budskapet om at Jesus snart skulle komme igjen, så de hadde bygget kirken hvor de kunne lese og studere sammen og også være et lys for andre som ville komme og lære sammen med dem. Beres store byrde var å hjelpe alle til å forstå at Jesus snart kom igjen.

Men det var ikke nok å ha en pen kirke. Nå trengte de en god lærer til skolen. En ung dame som het Delight Oakes ble bedt om å være lærer der. Denne læreren og hennes mor var annerledes en adventistene, for de holdt lørdag, den syvende dag, som sabbat i stedet for å holde søndag, den første dag, som adventistene gjorde på den tiden. De var syvendedags baptister. Selv om det ikke var noen andre i den lille byen de kunne være sammen med på sabbaten, var Delight og moren hennes trofaste til å holde den syvende dag hellig.

Adventistene ville selvfølgelig gjerne bli bedre kjent med den nye skolelæreren og moren hennes, så de begynte å snakke med dem om Bibelen og Jesu annet komme. "Han kommer snart," sa de, "og vi gjør oss rede til å møte ham." De leste mange vers for dem fra Bibelen for å bevise at Jesus snart kom tilbake. Rachel Preston og datteren hennes var glade i Bibelen, og de var glade for å kunne studere den sammen med adventistene. Men da de var ferdige med å lese skriftstedene om Jesu gjenkomst, sa fru Preston: "Nå vil jeg stille dere et spørsmål. Hvorfor holder ikke dere Herrens sabbat? Hvorfor tilber dere ham på søndag?"

"Hvorfor spør du om det?" var det en som sa. "Er ikke søndag Herrens sabbat?"

"Nei, det er den virkelig ikke," sa fru Preston. Så åpnet hun Bibelen og leste mange skriftsteder for dem om den syvende dag som sabbat. Hun var rede til å gi dem svar akkurat som Bibelen sier at vi må være. La oss lese dette viktige skriftstedet og huske hvor vi finner det i Bibelen. 1. Peter 3, 15 sier: "...vær alltid rede til å forsvare dere for enhver som krever dere til regnskap for det håp som bor i dere,..." Og det var nettopp det Rachel Preston gjorde. Hun ga adventistene svar på deres spørsmål: "Er ikke søndag Herrens sabbat?" Dette er et veldig viktig skriftsted som vi bør lære, så vi kan være rede til å fortelle andre akkurat hva vi tror, hvis noen spør oss.

Fru Preston var så sikker på at Gud ville at hans folk skulle holde den syvende dag hellig, at hun ikke kunne tro at Jesus ville komme igjen for å ta de rettfærdige til himmelen før de holdt alle de ti Guds bud, også det fjerde budet om sabbaten som er den syvende dag.

Da den store skuffelsen kom i 1844, og Jesus ikke kom, begynte noen av gårdbrukerne å tenke mer på sabbaten. De fant flere skriftsteder som sier at den syvende dag er sabbaten, og de kunne ikke finne noen skriftsteder som sier at sabbaten var blitt forandret til søndag, den første dag i uken. Den hellige ånd arbeidet virkelig på mange menneskers hjerter.

En søndag morgen var det endelig en gårdbruker som het William Farnsworth, som stod opp i den lille kirken og sa: "Brødre,

21,2.

jeg er overbevist om at den syvende dag er Herrens sabbat." Det ble stille i den lille kirken. Mange av de andre satt med bøyde hoder mens de alvorlig overveide om de skulle ta den samme bestemmelsen. Farnsworth fortsatte å tale: "Og fra nå av kommer jeg til å holde sabbaten."

Etter noen øyeblikks stillhet var det en annen som reiste seg og sa: "Jeg ønsker også å adlyde Herrens bud." Det var også andre som bestemte seg for å holde den syvende dag hellig, som budet sier vi skal. Den neste sabbaten kom fru Preston og hennes datter sammen med flere av disse familiene i et privathjem for å tilbe Gud på den syvende dag.

Den følgende dagen, som var søndag, var William Farnsworth og hans sønn ute og arbeidet langs med veien så deres venner og naboer som var på vei til den lille kirken, skulle se at de ikke henger trodde det var riktig å holde søndagen hellig.

Uke etter uke og måned etter måned kom det stadig flere mennesker som sluttet seg til den gruppen som tilba Gud på den syvende dag, til nesten alle medlemmene i den lille kirken holdt den syvende dag hellig som Herrens dag. Til slutt kom det en predikant som sluttet seg til dem også. Han het Frederick Wheeler. Han ble deres prest, og nå holdt de møtene sine i den lille kirken på den syvende dag. Så denne kirken i Washington, New Hampshire, ble vår aller første syvendedags adventistkirke.

Hele denne gruppen ble sabbatsholdere fordi Delight Oaks og moren hennes, fru Rachel Preston, var rede til å svare fra Bibelen at den syvende dag fremdeles var Guds sabbat.

Tenk på hvor mye mot William Farnsworth måtte ha for å stå opp i den lille kirken og bli den første til å si at han ville holde den syvende dag som sabbaten. Vi må også være modige i disse siste dagene av verdens historie. Vet du hvorfor? Vi finner svaret i Matteus 10, 18-20: "Og dere skal føres frem for lands-høvdinge og konger for min skyld, til vitnesbyrd..." Og det kommer til å være den eneste måten noen mennesker skal få vite om sabbaten på og andre ting som vi tror.

La oss nå se på versene 32 og 33: "Derfor, hver den som kjennes ved meg for menneskene, ham skal jeg også kjennes ved for min Fader i himmelen, men den som fornekter meg for menneskene, ham skal også jeg fornekte for min Fader i himmelen." William Farnsworth skammet seg ikke for å reise seg og bekjenne at han trodde den syvende dag var den rette sabbat.

Vi lever i alvorlige tider, og menneskene stiller mange spørsmål for å finne et håp i denne gamle verden hvor det er så mye vanskeligheter og sorger. Derfor trenger vi å huske på det verset i 1. Peter 3, 15: "...vær alltid rede til å forsvare dere for enhver som krever dere til regnskap for det håp som bor i dere, ..."

2.scene: Bibelstudium om natten.

En dag fikk kaptein Bates høre om denne gruppen av adventister i Washington, New Hampshire, som hadde begynt å holde den syvende dag som sabbat. Kaptein Bates var alltid interessert i nytt lys på Bibelen, så han bestemte seg for å reise og besøke disse menneskene og studere sammen med dem for å se om de hadde rett når det gjaldt den syvende dags sabbat.

Klokken var ti om kvelden da han endelig fant frem til pastor Wheelers hjem. Pastor Wheeler var den mannen som hadde vært metodistpredikant før han studerte sabbatsspørsmålet sammen med fru Rachel Preston og de andre. Han sluttet seg til dem og ble den første syvendedags adventist-predikanten.

Kaptein Bates var så ivrig etter å få vite hvorfor disse menneskene holdt den syvende dag i stedet for søndag, den første

dag, at han ikke ville gå til sengs selv om det var sent på kvelden. Så de to mennene ba sammen, åpnet biblene sine (vis ~~47~~ og ~~49~~ som sitter i værelset og leser.) og begynte å lese og studere angående Guds sabbatsdag.

Pastor Wheeler slo opp til 1. Mosebok 2,1-3: "Så ble himmelen og jorden med hele sin hær fullendt. Og Gud fullendte på den syvende dag det verk som han hadde gjort, og han hvilte på den syvende dag fra all den gjerning han hadde gjort. Og Gud velsignet den syvende dag og helliget den ..." Kaptein Bates kunne se at Gud var svært nøye når det gjaldt en bestemt dag, for han nevner den syvende dag tre ganger i løpet av bare to vers.

Da kaptein Bates slo opp til 2. Mosebok 20, vers 8, var de første ordene han så: "Kom hviledagen i hu ...". Ja, Gud skrev "kom i hu" aller først i det fjerde bud, så vi alltid skulle huske på og ikke glemme å holde den syvende dag hellig. "Kom hviledagen i hu så du holder den hellig! Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning. Men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud, da skal du intet arbeid gjøre, hverken du eller din sønn eller din datter, din tjener eller din tjenestepike eller ditt fe eller den fremmede som er hos deg innen dine porter. For i seks dager gjorde Herren himmelen og jorden, havet og alt det som i dem er, og han hvilte på den syvende dag. Derfor velsignet Herren Sabbatsdagen og helliget den."

Kaptein Bates visste at Jesus er vårt eksempel og at vi skulle gjøre som han har gjort. Vi leser i Lukas 4,16 at Jesus holdt sabbaten. "Og han kom til Nasaret hvor han var oppfostret og gikk etter sin sedvane på sabbatsdagen inn i synagogen og stod opp for å lese for dem."

Videre og videre hele natten igjennom studerte kaptein Bates og pastor Wheeler om sabbaten, helt til soloppgang neste morgen. Kaptein Bates besøkte også familien Farnsworth og Rachel Preston og lærte mer om sabbaten. Kaptein Bates var så ivrig at han kunne nesten ikke vente til han kom hjem med å fortelle sine venner og naboer om denne nye sannheten han hadde fått lære. Han var overbevist om at den syvende dag fremdeles var bibelens sanne sabbat som Gud satte til side ved skapelsen, og at han aldri har forandret den.

Da kaptein Bates kom hjem til sin hjemby, New Bedford, Massachusetts, gikk han over en bro, og møtte der sin gamle venn herr Hall. "Har du noen nyheter, kaptein Bates?" ropte han da han så kaptein Bates skynde seg avsted.

"Nyheten er at den syvende dag er Herrens sabbat," svarte kaptein Bates og saknet farten for å hilse på sin venn.

"Vel, sa herr Hall, "jeg skal gå hjem og lese Bibelen og se hva den lærer om det." Det gjorde han, og neste gang de møttes var både herr Hall og hans kone sabbatsholdere.